

Titel: Tredje Underafdeling.

Citation: "Tredje Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e6499/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 238.

Retten er ikke bunden ved Syns- eller Ekspertforretningens Resultat og kan paahyde Forretning af ny Forretning enten af de samme eller andre Syns- eller Ekspertmænd.

§ 239.

Med Syns- eller Ekspertforretningens Opdragelse, forinden dette efter de almindelige Regler kan ske under Hovedforhandlingen, forholtes efter Bestemmelserne i fjerde Afsnit Kapitel I.

Tredie Underafdeling.

Om Bevis ved Dokumenter.

§ 240.

Dokumenter, som ere i Partens Besiddelse, eller som han uden Rettens Medvirkning kan forfatte sig, maa i Retten forelægges Retten i det til den mundtlige Forhandlings Begyndelse bestemte Øde, efterat de forud have været meddelte Modparten enten i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 159 og 162 eller, hvis dette ikke har kunnet ske, senere 3 Dage forud. Dog kunne de forelægges senere under Sagen eller uden foregaaende Meddelelse til Modparten, naar dette i Henhold til Grundføringerne i § 168 tillades af Retten.

§ 241.

Beraaber en Part sig paa Dokumenter, der ere i Modpartens Bærg eller under hans Raadighed, kan han opfordre denne til under Bevisforhandlingen at fremlægge dem for Retten efter 3 Dages foregaaende Meddelelse til Parten selv. Opfordringen maa ledsages af en Angivelse af de Kjendtgjæminger, som ved Dokumentet skulle bevises. Ubesøjet Bærging ved at fremkomme med Originaldokumentet eller bekræftet Gjenpart, hvor dette er tilstrækkeligt, kan Retten i saa Bald tillægge Betydning i Overensstemmelse med Grundføringerne i § 97. Det Samme gjælder ogsaa, naar Bestemmende ser at hindre Dokumentets Fremlæggelse har ødelagt det eller uden Nødvendighed givet det fra sig.

Paastaar vedkommende Part, at der i Dokumentet iillige indeholdes Oplysninger, som ere deene Sog vedkommende, og som han ikke ønsker bekendtgjorte, bestemmer Retten, paa hvilken Maade Dokumentet skal fremlægges.

Næstter vedkommende Part at være i Besiddelse af det angivne Dokument, paahviler det den, som fordrer dets fremlæggelse, at bevise hans Besiddelse deraf.

De i denne Paragraf omhandlede Oplysninger til at fremlægge Dokumenter skulle i Regien fremsættes i det i § 180 omhandlede Retssmøde, i hvilket Forhandling finder Sted og fornøden Kjendelse affiges.

§ 242.

Trediemand er pligtig til paa Opfordring at fremkomme med Dokumenter, naar vedkommende Part enten er Medrejer af dem eller iøvrigt paa Grund af Retssforholdets Beskaffenhed har en af Processen uafhængig Ret til at benytte dem som Bevis for sine Rettigheder.

Men selv hvor dette ikke er Tilfældet, skal Trediemand være pligtig at bidrage til Sagens Oplysning ved at give Retten og Parterne Afgang til Benyttelse eller Besigtelse af Dokumenter, der ere hans Raadighed undergivne, men dog kun, forsaavidt Dokumenternes Fremførelse ikke vilde kunne skade ham selv eller paadrage ham Udgifter eller betydelig Ulejlighed.

§ 243.

Den Part, der vil benytte et under Trediemands Raadighed værende Dokument som Bevis, har i Regien i det i § 180 omtalte Retssmøde at fremsætte Begjæring om, at det maa paalægges Trediemand paa Partens egen Bæfestning under Bevisforhandlingen at fremlægge Dokumentet efter 3 Dage forudgaaet Meddelelse til Parterne. Saadan Begjæring maa indeholde en nøjagtig Opgivelse af de Støtte, der ved Dokumentet skulle bevises, samt nærmere Forklaring angaaende de Grunde, hvorefter Parten antager, at den opgivne Trediemand er i Besiddelse af Dokumentet og pligtig at fremlægge det.

Retten kan derefter ved Kjendelse paalægge

Trediemand at fremkomme med Documentet uden Hensyn til, om han boer i Retsfreden eller ikke. Vedkommende Part har at drage Omhyggelse for denne Kjendelss ufortøvede Forskyndelse for Trediemand; Forførmelse hermed anses som Krasaldelse af Begjæringen om Documentets Fremførelse. Trediemand kan enten møde eller lade møde eller i behørig Tid oversende det forlangte Document til Rettens Formand, som derefter besørger det meddelt Modparten og fremlagt.

Under Bevisforhandlingen maa enten Documentet eller behørig forudgaaet Meddelelse fremlægges eller de Indsigelser fremsættes, vedkommende Trediemand tror at kunne gøre. Disse forhandles og paafendes efter de om Vidner givne Regler i §§ 215 og 216, ligesom de paa samme Maade ere Gjenstand for Besværing til højere Ret.

Imod den Trediemand, der ubeføjet udeligger eller undlader at efterkomme Rettens Paalæg, anvendes de for Vidner foreskrevne Tvangsmidler, jfr. §§ 218—219.

Med Bevisforhandlingens Afslutning i Anledning af Trediemands Indsigelser eller Begjæring forholdes efter Reglerne i § 187, jfr. § 217.

§ 244.

Om offentlige Documenter afgive fuldt Bevis for det, som efter deres Indhold skal have fundet Sted, afgjøres efter de hidtil gjældende Regler.

Modbevis er ikke udelukket.

§ 245.

Bekræftede Gjenpartier af offentlige Documenter have samme Beviskraft med Hensyn til Indholdet som Originalen, naar Bekræftelsen tilfredsstiller Forordningerne til et offentligt Document.

§ 246.

Privatdocumenters Beviskraft bedømmes efter de hidtil gjældende Regler, forsaavidt denne Lov ikke bestemmer andetledes.

§ 247.

Hvorvidt et Documents Beviskraft svekkes eller opgæves ved Afslæring, Søns erriening

Udfregning og des., afsjeres ved Rettens
Ejøn.

Ligeledes afsjer Retten efter sin Ejøn,
hvilkens Betødning der skal tillægges Mangler
eller Uregelmæssigheder ved dets Udfbedelse.

§ 248.

Indenlandste offentlige Dokumenter skulle
formodes at være ægte, naar deres Udseende
og Form ikke frembyder nogen særlig Tvivels-
grund.

Om et udenlandt offentligt Dokument
skal formodes at være ægte, afsjeres af Retten.
Er det paa behørig Maade forsynet med
diplomatiske Legation, under det samme
Ægthedsformodning som et indenlandt offent-
ligt Dokument.

§ 249.

Et Privatdokuments Ægthed maa bevies.
Et saadant Bevis er det, naar der ikke
finnes et værdigt Grund til at antage en For-
falskning, i Reglen tilstrækkeligt, at Underret-
stens Ægthed godtgøres.

§ 250.

Om Regnskabsbilag skulle formodes at
være ægte i Forhold til den, til hvem Regu-
skabet aflægges, afsjeres ved Rettens Ejøn,
medmindre særlige Lovbestemmelser indeholde
andre Regler.

§ 251.

Privatdokumenter af saadan Art, at
deres Ægthed ikke kan oplyses ved Vidnebevis
eller ved Partenes egne Erklæringer, kunne
holdes for ægte, naar Stedet, hvor Docu-
mentet findes, Maaden, hvorpaa det er be-
varet, eller andre Omstændigheder i over-
vejende Grad tale derfor.

§ 252.

Beviset for et Privatdokuments Ægthed
bliver at føre og bedømme efter de almindel-
lige Regler, hvorved ogsaa den Retten i denne
Lovs § 257 givne Myndighed til at tilfæde
den Bevispligtige at udfylde Beviset ved sin
Ed kommer til Anvendelse.

§ 253.

Producenten af et Privatskument kan, selv om han ikke har tilvejebragt nogen Fremmedning for dets Rigtighed, forlange, at det paalægges den, mod hvem Dokumentet fremlægges, edelig at benægge sin Underkrift med den Vitsning, at Dokumentet under Sagen holdes for ægte, hvis Eden ikke afslægges.

§ 254.

Den, der imod bedre Vidende har nægtet Rigtigheden af et Dokument, bliver ved den endelige Dom at anse med Bøder fra 200 til 400 Kr., uden at herved er udelukket det Ansvar, som efter Straffelovgivningens almindelige Regler maatte være paadraget.

§ 255.

Om en Part ved senere Pteinger eller Soretagerender har affaaaret sig fra at bestride et Dokuments Rigtighed eller Beviskraft, afgjøves ved Rettens Skjon.

Tjerte Underafdeling.

Om Parts Ed.

§ 256.

Parterne kunne vedtage, at Antagelsen eller Ikke-Antagelsen af et omvistet Faktum skal bero paa, at den ene eller den anden af Parterne med Ed bekræfter, at han veed eller endog blot, at han ikke veed rettere, end at det har eller ikke har fundet Sted.

Saadan Vedtagelse lægges da til Grund ved Kjendelses eller Dommens Afgjælse.

Vedtagelsen indføres ordret i Retshogen, oplæses og vedtages af Parterne.

§ 257.

Retten kan efter sit Skjon over Bevisførelsens Resultat enten tillade den Bevispligtige at bekræfte fremkomte faktiskke Andringer med Ed og derved fuldbyrdere den ham paahvilende Bevispligt, eller paalægge den Bevispligtiges Modstander edelig at fragaar